

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

29 października 2025 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Daniel Drukalski

Protokolant: Julia Cogiel

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2025 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" w Warszawie

przeciwko Zofii Maciejewskiej-Saracie i Zbigniewowi Saracie,

po uchyleniu przez Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny – Odwoławczy punktu 2 i 3 wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie XVI Wydział Cywilny sygn. akt XVI C 1010/19

- I. zasądza solidarnie od Zofii Maciejewskiej-Saraty oraz Zbigniewa Saraty na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej "Przy Metrze" w Warszawie dalszą kwotę 7 250.42 zł (siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt złotych czterdzieści dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty,
- II. obciąża solidarnie Zofię Maciejewską-Saratę oraz Zbigniewa Saratę kosztami procesu w całości, w tym kosztami procesu instancji odwoławczych, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

na oryginale i jedno podpis
Za zgodność z oryginałem świadczy

STARSZY REFERENDARZ SĄDOWY
Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie

UZASADNIENIE
wyroku z dnia 29 października 2025 roku

1. Pozwem z 31 grudnia 2018 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa „Przy Metrze” z siedzibą w Warszawie wniosła o zasądzenie na jej rzecz solidarnie od pozwanych Zofii Maciejewskiej-Saraty i Zbigniewa Saraty kwoty 8 363.61 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie na jej rzecz solidarnie od pozwanych kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.
2. W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwanym przysługuje ekspektatywa spółdzielczego własnościowego prawa do domu jednorodzinnego wraz z garażem w zabudowie szeregowej, położonego przy ul. Łanciego 9B w Warszawie. Powódka podniosła, że pozwani uchylają się od wnoszenia odpłat na rzecz Spółdzielni. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się należności z tytułu opłat eksploatacyjnych i utrzymania lokalu za okres od sierpnia 2018 do grudnia 2018 – odpowiednio: 1 604,66 złotych za sierpień 2018 oraz po 1 485.48 zł za miesiące wrzesień-grudzień 2018, a także należności z tytułu kosztów rozliczenia mediów, tj. kwota 244,94 zł za zużycie zimnej wody oraz kwota 492.28 zł za zużycie ciepłej wody.
3. Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, wydanym 15 stycznia 2019 w sprawie o sygn. II Nc 397/19 Referendarz sądowy uwzględnił w całości żądanie powódki.
4. Pozwani wnieśli sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa, a nadto o zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów postępowania.
5. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwani wskazali, że przydział domu jednorodzinnego jest nieważny, ponieważ Spółdzielnia nie była jego właścicielem. Właścicielem budynku pozostaje miasto stołeczne Warszawa. W związku z powyższym, w ocenie pozwanych, brak jest podstawy prawnej do dochodzenia od nich przez powódkę należności na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, a nadto brak jest podstaw do zarządzania przez Spółdzielnię przydzielonym im domem. Pozwani podnieśli także, że zgodnie z umową

o wybudowanie domu, jego własność powinna zostać przeniesiona na pozwanych w ciągu 4 miesięcy od zakończenia budowy, jednakże powódka nie wywiązała się z tego zobowiązania. W ocenie pozwanych, zarząd powodowej spółdzielni wykazuje się biernością i nie czyni nic by uzyskać prawo do gruntu, na którym wzniesiony został przydzielony pozwanym dom. Co więcej, pozwani wskazywali na zawyżenie naliczanych opłat eksploatacyjnych, a także na niewykazanie kosztów ponoszonych w związku z utrzymaniem budynku.

6. W odpowiedzi na sprzeciw powódka podtrzymała swoje żądanie, modyfikując jedynie wskazany w pozwie okres zaległości na 1 sierpnia 2018 - 31 grudnia 2018 roku.
7. Wyrokiem z 7 grudnia 2020 roku pod sygnaturą akt XVI C 1010/19 Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie XVI Wydział Cywilny zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 1 113,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie, oddalił powództwo w pozostałym zakresie oraz zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki kwotę 275,21 złotych tytułem częściowego zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami. Sąd Rejonowy pominął dowód z opinii biegłego, a podstawę oddalenia powództwa w przeważającej części oparł na art. 5 k.c., uznając, że pozwani nie muszą regulować części opłat wobec niewykonania obowiązków przez powódkę.
8. Od wyroku apelację wywiodła powódka.
9. Wyrokiem z 16 listopada 2021 roku Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny – Odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok w zakresie punktu 2 i 3 oraz przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy - Mokotowa w Warszawie.
10. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu orzeczenia wskazał, że Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy. Sąd Okręgowy wskazał, że dostrzega negatywne aspekty braku realizacji przez powoda obowiązku spoczywającego na nim wobec pozwanych, ale powinno to stanowić podstawę ewentualnego roszczenia odszkodowawczego wobec spółdzielni, a nie orzeczenia w sprawie niniejszej. Ponadto, Sąd Okręgowy wskazał, że w przypadku uznania, że spółdzielnia uprawniona była do obciążenia pozwanych kosztami eksploatacyjnymi, Sąd winien rozstrzygnąć, w oparciu o wiedzę specjalistyczną, czy nałożona na pozwanych koszty odpowiadają rzeczywistej wysokości wydatków.

11. Na wyrok Sądu Okręgowego zażalenie Najwyższego wywiedli pozwani, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi II instancji do ponownego rozpoznania.
12. Postanowieniem z 11 maja 2022 roku Sąd Najwyższy oddalił zażalenie pozwanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

13. Spółdzielnia mieszkaniowa „Przy Metrze” z siedzibą w Warszawie w dniu 23 sierpnia 1997 roku zawarła ze Zbigniewem Saratą umowę o nr 210, na mocy której zobowiązała się do wybudowania domu jednorodzinnego w zabudowie szeregowej o powierzchni całkowitej (wraz z poddaszem użytkowym i garażem) 188.75 m², zlokalizowanego na działce o pow. 210 m², położonej w Warszawie przy ul. Lanciego. § 7 umowy strony wskazały, że - po dokonaniu przydziału domów jednorodzinnych oraz przeprowadzeniu ostatecznego rozliczenia kosztów budowy - Spółdzielnia przeniesie na członków własność przydzielonych domów wraz z prawami do działek.

Dowód:

- umowa nr 20 z 23 sierpnia 1997 roku, k. 70 – 73.

14. W dniu 20 kwietnia 2001 Zbigniew Sarata i Zofia Maciejewska-Sarata otrzymali od Spółdzielni przydział domu jednorodzinnego wraz z garażem o powierzchni użytkowej 195 m², zlokalizowany na działce o powierzchni 184 m², położony w budynku nr S-1 przy ul. Lanciego 9B. W pkt 2 załącznika do przydziału Zbigniew Sarata i Zofia Maciejewska-Sarata zobowiązali się do uiszczania opłat za użytkowanie lokalu co miesiąc z góry do dnia 10-go każdego miesiąca.

Dowód:

- przydział domu jednorodzinnego z 20 kwietnia 2001 roku, k. 9-10

15. Właścicielem działki ewidencyjnej nr 41/1 z obrębu 1-11-05, na której zlokalizowany jest segment przy ul. Lanciego 9B, jest miasto stołeczne Warszawa. W dniu 2 października 1997 roku Spółdzielnia zawarła z właścicielem umowę

dzierżawy m.in. tej działki na okres 29 lat. W dniu 25 lipca 2000 roku Rada Gminy Warszawa – Ursynów podjęła uchwałę nr 287 w sprawie zwolnienia z obowiązku zbycia w drodze przetargu przedmiotowej nieruchomości oraz oddania jej w użytkowanie wieczyste. Z treści § 2 uchwały wynika, że nieruchomość została przeznaczona do oddania w użytkowanie wieczyste na 99 lat na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej „Przy Metrze”, która ją zabudowała na podstawie zezwolenia na budowę.

Dowód:

- pismo z 31 lipca 2013 Urzędu miasta stołecznego Warszawy, Biura Gospodarki Nieruchomościami Delegatury w Dzielnicy Ursynów, k. 63,
- akt notarialny z 2 października 1997, k. 75 – 77,
- uchwała nr 287 Rady Gminy Warszawa – Ursynów z 25 lipca 2000, k. 79,

16. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Przy Metrze” wniosła w dniu 21 grudnia 2018 roku pozew przeciwko miastu stołecznemu Warszawie o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o ustanowienie prawa użytkowania wieczystego dzierżawionej nieruchomości. Wyrokiem z 4 lutego 2020 roku Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie o sygn. akt II C 33/19 oddalił powództwo. Wyrok jest prawomocny - wyrokiem z 20 kwietnia 2021 roku sygn. akt V ACa 290/20 Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił apelację powódki.

Dowód:

- kserokopia odpisu wyroku k. 334 z wydrukiem uzasadnienia k.335-341
- wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 20 kwietnia 2021 roku sygn. akt V ACa 290/20 z uzasadnieniem k. 451-462,

17. Zgodnie z § 13 ust. 1 i § 14 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej „Przy Metrze” członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali oraz osoby niebędące członkami, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali są obowiązani do uczestniczenia w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale. eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie

spółdzielni przez uiszczanie opłat – co miesiąc z góry do 15-nastego dnia każdego miesiąca.

Dowód:

- Statut Spółdzielni Mieszkaniowej „Przy Metrze” k. 13-18

18. W 2018 roku za pośrednictwem Spółdzielni była dostarczana do posiadanego przez Zbigniewa Saratę i Zofię Maciejewską-Saratę segmentu zimna i ciepła woda oraz były odbierane śmieci. Spółdzielnia płaciła również podatek od nieruchomości, na której jest usytuowany segment. Na dzień wniesienia pozwu Zbigniew Sarata i Zofia Maciejewska-Sarata nie zapłacili Spółdzielni Mieszkaniowej za dostawę - za jej pośrednictwem – w I półroczu 2018 roku ciepłej wody w wysokości 492,28 złotych oraz zimnej wody w kwocie 244.94 złotych, a ponadto w okresie od 1 sierpnia 2018 roku do 31 grudnia 2018 roku nie wnosili opłat za odbiór śmieci po 60 złotych miesięcznie oraz z tytułu podatku od nieruchomości w łącznej kwocie 57,90 złotych.

Dowód:

- fakty bezsporne,

- karta kontowa k. 43,

- informacja o wysokości opłat za lokal – k. 148-152,

19. Spółdzielnia Mieszkaniowa „Przy Metrze” za okres od 1 sierpnia do 31 grudnia 2018 naliczyła Zbigniewowi Saracie i Zofii Maciejewskiej-Saracie łączną kwotę 8 363,61 zł, przy czym kwotę 8 283,80 zł tytułem opłat eksploatacyjnych oraz kwotę 79,81 zł tytułem odsetek ustawowych. Naliczenia zostały dokonane zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz z uchwałami spółdzielni.

Dowód:

- opinia biegłego k. 842-855

- dokumenty finansowe k. 577-751

20. Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie wyżej wymienionych dowodów w postaci wydruków i kserokopii dokumentów, zeznań świadków oraz opinii biegłego. W ocenie Sądu dowody te tworzyły spójną i logiczną całość.
21. Dowodom z dokumentów, w tym złożonym w formie kserokopii, Sąd dał wiarę w całości. Strony postępowania nie żądały przedstawienia przez stronę przeciwną oryginałów złożonych dokumentów (art. 129 k.p.c.), nie kwestionowały również okoliczności, stwierdzonych tymi dokumentami. Sąd także, działając w tym zakresie z urzędu, nie dopatrywał się w tych dowodach niczego, co uzasadniałoby powzięcie wątpliwości co do ich wiarygodności i mocy dowodowej. W ocenie Sądu dowody te, w zakresie w jakim stanowiły podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych, tworzą razem zasadniczo spójny i niebudzący wątpliwości w świetle wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a przez to zasługujący na wiarę materiał dowodowy.
22. Czyniąc ustalenia faktyczne w sprawie Sąd kierował się również regułami art. 229 i art. 230 k.p.c., uznając za ustalone okoliczności faktyczne przyznane lub niekwestionowane przez stronę przeciwną.
23. Pozwani nie kwestionowali faktów dostarczania za pośrednictwem powódki do posiadanego przez nich segmentu zimnej i ciepłej wody, odbioru odpadów komunalnych oraz uiszczania podatku od nieruchomości (oświadczenie pozwanego złożone na rozprawie w dniu 31 stycznia 2020 – k. 284).
24. Sąd uczynił opinię biegłego sądowego podstawą ustaleń faktycznych w sprawie w zakresie prawidłowości wysokości opłat nałożonych przez spółdzielnię oraz ich zgodności z ustawowymi zasadami. Opinia ta spełnia stawiane jej wymogi formalne. Wnioski dotyczące wysokości zadłużenia pozwanych są stanowcze, jasne i pozostają w logicznej więzi z ustaleniami biegłego w części sprawozdawczej zlecenia. Opinia w swym całokształcie wyjaśniła kwestie określone przez Sąd w tezie dowodowej.

Sąd zważył, co następuje:

25. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 roku o spółdzielniach mieszkaniowych (zwanej dalej: u.s.m.) członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości

w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni poprzez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Zgodnie zaś z ust. 1¹ powołanego przepisu osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązane uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni. Z kolei art. 4 ust. 3 u.s.m. stanowi, że członkowie spółdzielni, którzy oczekują na ustanowienie na ich rzecz spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego albo prawa odrębnej własności lokalu, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów budowy lokali przez wnoszenie wkładów mieszkaniowych lub budowlanych. Od chwili postawienia im lokali do dyspozycji uiszczają oni opłaty określone w ust. 1 albo 2.

26. Przepisy te mają zastosowanie do domów jednorodzinnych na podstawie art. 2 ust. 3 u.s.m., które nakazuje stosować do nich przepisy ustawy dotyczące lokali. Od chwili postawienia segmentu przy ul Lanciego 9B do dyspozycji pozwanych są oni zobowiązani co uiszczania na rzecz spółdzielni opłat, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 u.s.m. na pokrycie kosztów związanych z utrzymaniem nieruchomości w części przypadającej na ich dom oraz nieruchomości stanowiącej mienie spółdzielni. Budynek jest eksploatowany przez pozwanych i generuje określone koszty, które powinni ponieść pozwani.
27. Należy podkreślić, że sytuacja prawna osób posiadających ekspektatywę spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu jest zbliżona do sytuacji osób uprawnionych z tytułu spółdzielczego własnościowego prawa do lokal, bowiem w przypadku ekspektatywy spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu brakuje uzyskania przez spółdzielnię odpowiedniego tytułu prawnego do nieruchomości
28. Na istnienie po stronie pozwanych ekspektatywy prawa rzeczowego nie wpływa treść wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 20 kwietnia 2021 roku, który zamyka drogę do ustanowienia na rzecz spółdzielni prawa użytkowania wieczystego przedmiotowej nieruchomości w następstwie orzeczenia sądowego. Wyrok ten nie uniemożliwia natomiast uzyskania przez spółdzielnię tytułu prawnego do nieruchomości w drodze np. umowy zawartej z m.st. Warszawą.

29. Skoro spółdzielnia ponosi koszty eksploatacyjne, a także dostarcza media, z czego pozwani korzystają, są oni zobowiązani do ponoszenia opłat z tego tytułu.
30. Nawet przyjęcie, że do sytuacji pozwanych nie znajduje zastosowania art. 4 ust. 3 u.s.m., stanowi on zastosowaniu art. 4 ust. 1 u.s.m. na zasadzie analogii celem ustalenia obowiązku ponoszenia opłat. Obowiązek ponoszenia opłat na fundusz remontowy wynika z art. 6 ust. 3 u.s.m. w zw. z art. 2 ust. 3 u.s.m. Z art. 4 u.s.m. wynika, że pozwani są zobowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych nie tylko z eksploatacją i utrzymaniem segmentu, ale również są zobowiązani uczestniczyć w wydatkach związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, które są przeznaczone do wspólnego korzystania przez osoby zamieszkujące w określonych budynkach lub osiedlu.
31. Z powyższego wynika, że pozwani byli zobowiązani do odprowadzania opłat nie tylko związanych z zamieszkiwaniem przez nich domem, ale i z nieruchomością wspólną. Konkretnie decyzje i zasady dofinansowania poszczególnych nieruchomości stanowią uprawnienie własne spółdzielni jako zarządcy, które to decyzje mogą zostać poddane kontroli sądowej bądź w trybie art. 42 prawa spółdzielczego, bądź w trybie art. 202 k.c. w zw. z art. 27 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i art. 1 ust. 2 ustawy o własności lokali (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie, I ACa 1028/12).
32. Kolejno w zakresie zarzutu, że nieruchomość nie stanowi własności spółdzielni należy podkreślić, że zgodnie z art. 44 k.c. mieniem jest własność i inne prawa majątkowe. Spółdzielnia posiada prawo do wyłącznego korzystania z nieruchomości, które uzyskała w ramach umowy dzierżawy, czyli prawa majątkowego w rozumieniu art. 44 k.c. W świetle powyższego spółdzielnia na podstawie art. 1 ust. 3 u.s.m. jest zobowiązana zarządzać nieruchomością przy ul. Lanciego 9, na której jest posadowiony segment zajmowany przez pozwanych, gdyż prawo dzierżawy tej nieruchomości stanowi mienie spółdzielni.
33. Wbrew zarzutom pozwanych, powodowa spółdzielnia ma prawo do zarządzania budynkiem zajmowanym przez pozwanych, na podstawie art. 1 ust. 3 u.s.m. – spółdzielnia jest bowiem w dalszym ciągu dzierżawcą terenu, a pozwani posiadają ekspektatywę spółdzielczego własnościowego prawa do domu jednorodzinnego i są jej członkami.

34. Odnosząc się do wysokości roszczenia wskazać należy, że z zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności z opinii biegłego sądowego wynika, że wysokość zadłużenia Zbigniewa Saraty i Zofii Maciejewskiej – Sarata odpowiadało roszczeniu ustalonemu w pozwie. Obowiązek zapłaty odsetek wynika z art. 481 k.c. Uchybienie terminowi płatności opłat, sprawiało, że pozwani pozostawali w opóźnieniu z płatnością.
35. W ocenie Sądu brak było podstaw do oddalenia powództwa na podstawie art. 5 k.c., albowiem w sytuacji, gdy strona powodowa jako spółdzielnia ponosi koszty, o których mowa w art. 4 u.s.m., to zwolnienie pozwanych z obowiązku ich uiszczenia oznaczałoby przerzucenie tego obowiązku na pozostałych członków spółdzielni lub osoby nie będące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali lub tak jak pozwany ekspektatywy tych praw. Trwająca kilkadziesiąt lat niepewność co do stanu prawnego związanego z segmentem pozwanych stanowi niewątpliwie ogromną niedogodność dla pozwanych. Nie może to jednak skutkować zwolnieniem ich z obowiązku ponoszenia opłat za zajmowany przez nich segment.
36. Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powódki dalszą kwotę 7 250,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 31 grudnia 2018 roku do dnia zapłaty – kwota ta stanowi różnicę, pomiędzy roszczeniem sformułowanym w pozwie, a prawomocnie zasądzoną kwotą w częściowo uchylonym wyroku Sądu Rejonowego w sprawie XVI C 1010/19 upr. Tym samym powództwo zostało uwzględnione w całości.
37. O kosztach Sąd orzekł według ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik procesu – pozwani przegrali sprawę w całości, wobec czego w całości zostali obciążeni kosztami postępowania. Pozwani od wielu lat biorą udział w – co najmniej - kilkudziesięciu sprawach sądowych dotyczącym analogicznego stanu faktycznego, wobec czego winni zdawać sobie sprawę z konsekwencji finansowych przegrania takiego postępowania, a mimo to nie dążą do ugodowego zakończenia sporu. Brak jest podstaw do odstąpienia od zasad ogólnych, mając także na uwadze, że niniejsze postępowanie trwa od 2019 roku, a jego koszty są znaczne, wobec czego obciążenie nimi Skarbu Państwa nie jest rozwiązaniem w żadnej mierze uzasadnionym.

38. Na podstawie art. 108 k.p.c. Sąd rozstrzygnął jedynie o zasadach poniesienia przez strony kosztów procesu, pozostawiając szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

39. Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem świadczy

STARSZY S
Sądu Rejonowego

OWY
Sędziwy Sędziowska